

DIN MINUNILE SFÂNTULUI CUVIOS ATANASIE ATHONITUL

De viața ta cea în trup s-au minunat cetele îngerești, cum, cu trupul, la luptele cele nevăzute ai ieșit, pururea mărite și ai rănit cetele demonice. Pentru care, Sfinte Athanasie, Hristos ți-a răsplătit cu bogate daruri. Drept aceea, Sfinte Athanasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

(Troparul Sfântului Cuvios Athanasie Athonitul)

❖ După minunata adormire întru Domnul a Cuviosului, el s-a arătat egumenului Lavrei, un oarecare frate plin de virtuți, pe nume Eustratie. El suferea de o cumplită boală de rinichi. Având mari dureri, el urina cu sânge. Fusesse tratat de către numeroși medici, iar pe când sfântul încă trăia, acesta fusesse trimis la Constantinopol, dar nu s-a folosit cu nimic nici acolo. Prin urmare, el răbdă aceste chinuri timp de șapte ani. Apoi, într-o noapte, acesta îl văzu pe Cuviosul Athanasie în vis. El îi dăduse lui Eustratie o ceașcă în care se aflau petale de trandafiri. Sfântul îi porunci apoi să bea; și în acest fel Eustratie se vindecă. Când egumenul se însănătoși, el îi anunță pe toți de minunea săvârșită.

❖ Un alt monah avea un diavol cumplit care-l făcea să se poarte nesocotit. Pentru a i se împotrivi acestuia, el se duse la mormântul Sfântului și se unse cu ulei din candela aflată acolo. Zăpăcit de către diavol, monahul vomita sânge în care se aflau mici creaturi. Doar atunci scapă el de diavol, întorcându-se la chilie, bucurându-se și dând slavă lui Dumnezeu.

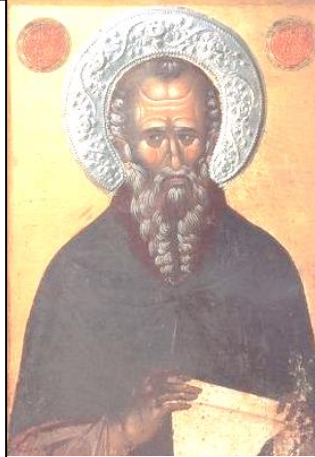
❖ Într-o bună zi, câțiva dintre frații mănăstirii s-au dus la Smirna pentru împlinirea unei misiuni. În oraș, ei s-au bucurat de ospitalitatea plină de bucurie întru Hristos Domnul din partea unui oarecare creștin. Monahii au observat faptul că soția sa se ocupa cu pregătirea candelelor cu mare evlavie. Întrebând-o în legătură cu pricina unei astfel de evlavii, ea răspunse: „Eu, o, părinților, am o soră căsătorită care a avut o scurgere de sânge și a stat ținută la pat... Într-o bună zi, un monah veni la ea acasă. Când a văzut-o cât era de întristată, acesta o mângâie. „Am sângele Sfântului Athanasie Athonitul pe o bucată din veche sa rasă”. Dacă o vei înmuia într-un pahar de apă și vei bea această apă, vei afla ajutor”. Bolnava, cu lacrimi în ochi, îl rugă pe monah să i-o dea repede, întru numele Domnului. Gustând din această apă curățitoare cu multă evlavie și

credință, în numele sfântului, ea se tămădui de îndată. Datorită acestei minuni de negrăit, femeia spuse că împlinea această slujire ca pe o jertfă de mulțumire.

❖ Un oarecare tânăr suferea din pricina a două mari necazuri: lepră și sărăcie lucie. Pe lângă toate acestea, el era detestat de toți cei ce erau neomenoși și nemiloși. Prin urmare, nenorocitul se află în primejdia de a muri de foame. Auzind de marile minuni

ale Sfântului Athanasie, acesta s-a dus degrabă la acel doctor care nu cerea nicio răsplată. El se închină la mormânt și-l rugă pe sfânt, vărsând lacrimi amare și suspinând, să-l vindece. Așadar, bietul lepros luă untdelemn din candelă și cu credință, se unse cu el pe trup. De îndată își recăpătă sănătatea.

(Viețile celor care au zidit mănăstirile athonite, Editura Doxologia, p. 55-56)

Sfântul Athanasie Athonitul, icoană

Marea Lavra este cea mai veche și mare mănăstire zidită în Sfântul Muntele Athos, fiind întemeiată în jurul anului 963, prin nevoița Sfântului Athanasie Athonitul .